

ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΥΚΕΡ
ΟΚΑΠΕΤΑΝ
ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)
'Εν τούτοις ήτο άπασιος, βδελυρός, τρομακτικός.
Τά βλέφαρά του πρισμένα.
Και τά χεῖλη του αἰμοβαφή!
Εἶχε τελέσει, φαίνεται, ὄργια αἰμοποσίας γιά νά διατηρηθῆ κατό τὸ ταξίδιόν του. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς τοῦ εἶχε προσδώσει νεότητα...

Τὸ θέαμά του ήτο φρικιαστικόν. Λύσσα ὄργης μὲ κατέλαβε.

Θ' ἄφηνα λοιπὸν τὸ τέρας αὐτὸ νά μεταβῆ στήν Ἀγγλία καὶ νά ὀργιάσῃ; Νά σκορπίσῃ παντοῦ τὴν συμφορὰν καὶ τὸν ὄλεθρον; Νά θανατώσῃ καὶ νά παρασύρῃ στὰ ὄργιά του καὶ ἄλλους ἀνθρώπους; "Ὀχι. Ποτέ! "Ἀρπαξά εἶνα φτυάρι ποῦ βρισκότανε ἐκεῖ κοντὰ καὶ τὸ σήκωσα νά τοῦ σκίσω τὸ κεφάλι στὰ δύο. Τὴν ἴδια ὅμως στιγμή τὰ νεκρωμένα μάτια τοῦ Δράκουλα στριφογύρισαν μέσα στῆς κόγχης των, καὶ καρφώθηκαν ἐπάνω μου, τόσο ἄγρια, τόσο διαβολικά, τόσο μανιῶδη, ὥστε αἱ δυνάμεις μου παρέλυσαν ἀπὸ τρόμον. Τὸ φτυάρι ἐξέφυγε ἀπὸ τὰ χεῖριά μου. Πέφτοντας παρέσυρε τὸ σκέπασμα τοῦ κιβωτίου καὶ τοῦ ἀνοίξε μίαν ἐλαφρὰν πληγὴν στὸ μέτωπο, σχίζοντάς, το

ὡς τὰ φρύδια. Δὲν ἔρρευσε οὔτε σταγὼν αἵματος...

Πρὶν δοκιμάσω νά δραπετσύσω κατέβηκα μιά ἀκόμη φορὰ στὸ θάλαμο τοῦ κόμητος καὶ ἐγέμισα ταῖς τσέπες μου μὲ χρυσὰ νομίσματα. "Ἄν ζήσω θά μοῦ χρειασθοῦν.

Καὶ τώρα καιρὸς νά φεύγω.

Μακρὰ ἀπ' τὸ κατρημένο αὐτὸ πύργο, μακρὰ ἀπ' τὸ κολασμένο αὐτὸ τόπο, ποῦ ὁ διάβολος ἔχει μορφὴ ἀνθρώπου καὶ τριγυρίζει παντοῦ.

Μίνα, μνηστή μου, ἀγαπημένη μου, ἂν κρημνισθῶ κατεβαίνοντας, θά πεθάνω μὲ τὸ ὄνομά σου στὰ χεῖλη.

Θεὸ μου βοήθησέ με!

Τὸ μεσημέρι ἐπέρασε! κί' ἂν μὲ πάρῃ ἡ νύχτα ἐδῶ μέσα θά πεθάνω ἀπὸ φρενίη. Σκέπτομαι ταῖς τρομεραῖς ἐκείνες κυρταῖς κί' ἀνατριχίζω...

'Ὁ Θεὸς μαζί μου!

Στὸ σημεῖο αὐτὸ, ἐπειδὴ ἀρχίζει νέον κεφάλαιον, εἶναι ἀνάγκη νά ἐξηγήσωμεν μερικὰ πράγματα στοὺς ἀναγνώστας μας, διὰ τὴν καλύτεραν παρακολούθησιν τοῦ ὑπερέχον αὐτοῦ ἔργου. Ἴδου λοιπὸν τί γίνεται: "Ἐνῶ δ' κόμητος ταξιδεύει γιά τὴν Ἀγγλία κλεισμένος στὸ κιβώτιό του καὶ ἐνῶ δ' Ἄρκερ ἀποπειράται νά δραπετσύσῃ τοῦ πύργου, ὁ συγγραφεὺς μᾶς μεταφέρει εἰς τὸ Οὐίτμπυ τῆς Ἀγγλίας, ὅπου διαμένει ἡ μνηστή τοῦ Ἰωνάθαν Ἄρκερ, Μίνα Μούρρεϋ, τὸ κεφάλαιον ἀρχίζει μὲ ἀνταλλαγὴν ἐπιστολῶν μεταξὺ τῆς Μίνας καὶ τῆς στενῆς φίλης τῆς Λουκίας Οὐέστενρα, τὴν ὅποιαν φονεύει ὁ Δράκουλας, ὅπως θά δῆτε περὶ κάτω. Σκοπίμως ὁ συγγραφεὺς μᾶς μεταφέρει στὸ Οὐίτμπυ, διότι εἰς αὐτὸ ἀποβιβάζεται ὁ Δράκουλας καὶ εἰς αὐτὸ ἐκτυλίσσεται ἡ συνέχεια τῆς φρικιαστικῆς αὐτῆς ἱστορίας. Πῶς φθάνει στὸ Οὐίτμπυ καὶ τί τρομακτικὰ καὶ φρικιώδη πράγματα συμβαίνουν, θά τὸ μάθει ἀπὸ τὴν δημοσιευομένην συνέχειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

'Επιστολὴ τῆς Μίς Μίνας Μούρρεϋ εἰς τὴν Μίς Λουκίαν Οὐέστενρα

9 Μαΐου

Φιλτάτη μου Λουκία

"Ἀρρηξα νά σοῦ γράψω γιατί εἶχα ἐργασίας. Ἡ ζωὴ μου, ζωὴ βοηθοῦ διδασκαλίσσης, εἶνε πολυάσχολος. Εἶμαι καλά. Περιμένω νά γυρίσῃ αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὁ ἀγαπημένος μου ἀρραβωνιαστικὸς Ἰωνάθαν Ἄρκερ, ἀπ' τὸ ταξίδι του στὴν Τρανσυλβανία. Εἶχα γράμμα του καὶ μοῦ γράφει πῶς ἡ ἀποστολὴ του τελείωσε καὶ

ἐπιστρέφει. Τί ὥραϊα ποῦ θά πέρασε ἐκεῖ πέρα! Καὶ τί ὥραϊα πράγματα ποῦ θά μᾶς διηγήται! Δυστυχῶς ἡ ἐπιστολὴ του αὐτῆ ἦταν λιγόλογη. Γιατί ἄραγε; Αὐτὸς ποῦ μοῦ γράφει πάντα τόσα πράγματα; Θά ἦταν ἴσως πολυάσχολος. Κρατῶ ξέρεῖς ἡμερολόγιο, ὅπως καὶ αὐτός. Γράφω σ' αὐτὸ τὰ τῆς ζωῆς μου. Γράψε μου τὰ δικά σου. Εἶνε ἀλήθεια πῶς σέ παντρολογοῦν;

"Ἡ ἀγαπημένη σου Μίνα

'Επιστολὴ τῆς Λουκίας Οὐέστενρα στὴν Μίναν Μούρρεϋ

24 Μαΐου

Φιλτάτη Μίνα

"Ἐλαβα τὸ ἀγαπημένο μου γραμματάκι σου. Χάρηκα πολὺ ποῦ θά ἔχης γρήγορα σιμὰ σου τὸν Ἰωνάθαν σου. Μοῦ γράφεις πῶς παντρολογοῦμαι. "Ἄχ! φιλιτάτη μου, μὴν τὰ ρωτᾷς. Ναί εἶνε ἀλήθεια. Πιθανῶς θά γίνω γυναίκα τοῦ Ἀρθούρου Ὀλμγουδ. Τὸν ἀγαπῶ μὰ δὲν τὸ ξέρεῖ. Εἶνε οἰκογενειακὸς μας φίλος. Ἄν ἤξευρες ὅμως τί ἔπαθα προχθές. Ὁ Ἀρθούρος μοῦ σύστησε τὸν Τζῶν Σούαρδ φρενιάτρον. Εἶνε περιφημὸς γιαιτρός καὶ διευθύνει ἓνα μεγάλο φρενοκομεῖο. Καλὸς γιαιτρός καὶ κάλλιστος ἀνθρώπος. Φαντάσου λοιπὸν τί αἰσθάνθηκα ὅταν ὁ ἐπιστήμων αὐτός μοῦ ἀπεκάλυψε ἔξαφνα πῶς μ' ἀγαπᾷ. Θεέ μου! τί συγκινήσεις! Τοῦ εἶπα πῶς ἔχω δοσμένη τὴ καρδιά μου ἄλλοῦ. Δὲν θύμωσε. Ἐκρυψε τὸν κόπο του, μουσφίξε τὸ χέρι, μοῦ ζήτησε πειὰ τὴν ἀγνὴ φίλια μου καὶ ὑποσχεδήκαμε νά εἶμαστε καλοὶ φίλοι.

Δὲν μοῦ εἶχε περάσει ἡ συγκίνησις, ὅταν τὴν ἴδια μέρα τὸ ἀπόγευμα, εἶχα δευτέραν ἐξομολόγησιν. "Ἐνας στενὸς φίλος τοῦ Ἀρθούρου, ὁ Κούντο Π. Μόρρις, μοῦ εἶπε καθαρὰ καὶ ξάστερα πῶς μὲ λατρύει καὶ θέλει νά μὲ κάμῃ σύζυγό του. Νέαι ἐξηγήσεις ἐκ μέρους μου, συγκινήσεις, ὑποσχέσεις φίλης. Εἶνε καὶ ὁ κ. Μόρρις εὐγενικῆ φύσις. Κατάγεται ἀπὸ τὸ Τέξας τῆς Ἀμερικῆς καὶ εἶνε πολυταξιδευμένος. Τύπος δὲ τολμηροῦ καὶ ριψοκινδύνου ἀνθρώπου.

Αὐταῖς ταῖς αἰσθηματικαῖς περιπέτεις εἶχα γιά μιά μέρα. Χτυποκάρδια καὶ δάκρυα. Πῶς θά ἤθελα νά σ' εἶχα κοντὰ μου νά τὰ λέγαμε. Δὲν θά εῤῥῆς λοιπὸν; Σὲ περιμένω πάντοτε.

"Ἡ πάντοτε ἀγαπώσά σε

Λουκία

Οἱ ἀναγνώσταί μας ἂς προσέξουν ἐπίσης καὶ τὸ κάτωθι ἡμερολόγιον τοῦ φρενιάτρον Τζῶν Σούαρδ, ὡς καὶ τὰς μετέπειτα συνεχέας αὐτοῦ. Καὶ ὁ Σούαρδ καὶ ἓνας τῶν φρενοβλαβῶν τοῦ φρενοκομείου του παίζουν σπουδαῖο καὶ τρομακτικὸ ρόλο στὴν φρικιαστικὴ ἱστορία τοῦ κόμητος Δράκουλα.

"Ἡμερολόγιον τοῦ δόκτορος Σούαρδ (κρατούμενον διὰ φανογράφου)

25 Μαΐου.—Εἶμαι πολὺ λυπημένος σήμερα. Ἡ δεσποινὶς Λουκία ἔχει δώσει τὴν καρδιά της σὲ κάποιον ἄλλον. Αὐτὸ ὅμως δὲν θά μ' ἐμποδίσῃ νά τὴν ἀγαπῶ σὰν φίλη, σὰν ἀδελφὴ καὶ νά τὴν προστατεύω.

"Ἐπεσκέφθην τὴν κλινικὴν. Εἶδα πάλιν τὸν μυστηριώδη μου φρενοβλαβὴ, τὸν Ρ. Μ. Ρένφελδ. Ἡλικίας 59 ἐτῶν, κράσως αἱματόδους, δυνάμειως σωματικῆς ἀφαντάστου. Πολὺ περιεργὸς ἀσθενής.

Μένει πολλὰς ὥρες μελαγχολικός, δὲν θέλει νά ἐξηγηθῆ. Κάποια ἔμμονος ἰδέα τὸν βασανίζει. Ποῖα ὅμως; Δὲν θέλει νά εἰπῇ τίποτε, δὲν μπορῶ ν' ἀνακαλύψω τίποτε. Τί τὸν βασανίζει; Τί παράδοξα πράγματα γεννᾷ ἡ νοσηρὰ φαντασία του; Θά τὸν παρακολουθῶ καὶ θά μάθω...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ΄.

"Ἡμερολόγιον τῆς Μίς Μίνας Μούρρεϋ

Οὐίτμπυ 24 Ἰουλίου.—Ἡ Λουκία μ' ἐκάλεσε κοντὰ της καὶ νύ ποῦ ἦρθα. Μὲ ὑπεδέχθη ἡ ἴδια στὸ σταθμό. Τὸ Οὐίτμπυ εἶναι ὠραῖος τόπος διαμονῆς. Πρασινάδα καὶ γαλήνη. Ψηλὰ στὸ βουναλάκι τὰ ἔρβια τοῦ παλτροῦ μοναστηριοῦ. Πειὸ κάτω τὸ ποτάμι. Στὴν ἀκρὴ τῆς πόλεως ἡ ἐνοριακὴ ἐκκλησία καὶ γύρω της τὸ ἀπέραντο κοιμητήριον, μὲ ταῖς ἐπιτάφιας πλάκας. Κάτω ἡ θάλασσα κί' ἀντικρὸ ὁ φάρος. Κοντὰ στὴν ἀμμουδιά ὑπάρχει ἓνας πέτρινος πάγκος. Σ' αὐτὸν κάθηναι συχνὰ μὲ τὴ Λουκία καὶ κεντᾶμε ἡ μιλοῦμε γιά τοὺς ἀγαπημένους μας. Ἄχ! πότε νά γυρίσῃ ὁ Ἰωνάθαν! Γιατί ἄργεῖ ἔτσι; Προχθές συναντήσαμε

έδω κάτω ένα γεροντακικό, ως εκατό χρονών. Άρχισ να μās διηγῆται διάφορα πράγματα. Στο τέλος μās ελεγε ότι ούτε στα φαντάσματα, ούτε στους βρουκόλακας, ούτε στις νεράιδες και τας στρίγγλες πιστεύει. Όσοι πεθαίνουν, ετώνισαι, κοιμούνται εκεί δίπλα, και μās έδειξε τὸ νεκροταφείο του Ούιτμυ που εινε δίπλα από τὸ πάγκο που καθόμυστε.

Αὐθήμερον ἀγόρευον.—Είμαι τρομερὰ στενοχωρημένη. Ὁ Ἰωνάθαν δὲν ἐπέστρεψεν, ἂν και μοῦ ελεγε γράψει πὼς ξεκίνησε κι' ἔρχεται. Νὰ τοῦ συνβῆνι ἄραγε τίποτε; Ὁ Θεὸς νὰ μοῦ τὸν φυλάξῃ!..

Ἡμερολόγιον τοῦ φρενολόγου ἱατροῦ Σοβαρδ.
(Κρατοῦμενον διὰ φωνογράφου)

Ὁ φρενοβλαβὴς Ρένφιλδ ἀρχίζει νὰ μὲ κἀμνη ν' ἀπορῶ. Εἶναι μανιακὸς και ἐσχάτως ἐπιδεικνύει τάσεις ζωτοφαγίας! Θέλει νὰ τρέφαται μὲ ζώσας ὑπάρξεις. Προχθὲς ἔφαγε μερικαὶς μεγάλες ζωντανὰς ἀράχνους που ελεγε πιάσει και χθὲς μερικους ζωντανους σκουργίταις! Τί μυστήριον ποῦ εινε ὁ ἀνθρωπος! Νομίζει πὼς τρεφόμενος κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ γίνῃ ἰσχυρὸς και αἰωνόβιος.

Συνηθίκε νὰ κάθεται ὥρας πολλὰς στὸ τζάμι και νὰ κυτᾶζῃ ένα μεγάλο κημπάλαιο κτίριο που βρῶσκεται πλάι στὸ φρενοκομείο. Εἶνε πολὺ θλιβερὸ τὸ κατάκλιστο αὐτὸ κτίριο, μὲ τὴν μεσαιωνικὴ ἐκκλήσια του και τὸ κοιμητήριό του. Ὑψηλὸς τοίχος τὸ κρᾶνος ἀπὸ τὰ μάτια τῶν διαβατῶν και πανύψηλα γέφυκα δέντρα τὸ σκάζου. Ἐμαθα πὼς τὸ κτίριο αὐτὸ ἐπολήθη ἐσχάτως τῇ μεσολαβῆσει τοῦ κ. Χῶκινς ὅς κἀποιον Τρανσυλβανὸν ἀρχοντα, τὸν κῆρυθα Δράκουλαν. Τί κυτᾶζει ὁμως πρὸς αὐτὸ ὁ Ρένφιλδ; Τί περιμένει;... Διέταξα ὀπισθόηποτε νὰ τὸν ἐπιτηροῦν γιατί τὸν κατέλαβεν ἐσχάτως μανία ἀνθρωποκτονίας. Ποτὲ μοῦ δὲν εἶδα πλέον ἄλλόκοτον μανιακόν.

Ἡμερολόγιον τῆς Μίνας Μούρρεϋ

Ἀκόμη νὰ φανῇ ὁ Ἰωνάθαν. Ἐμουν σάν τρελλὴ ἀπὸ τὴ στενοχώρια μου δταν ἔλαβα σχετικὰς εἰδησεις ἀπὸ τὸν προϊστάμενό του κ. Χῶκινς. Ὁ κ. Χῶκινς μοῦ ἔστειλε μίᾶ ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωνάθαν πρὸς ἐμὲ, που τὴν ἔλαβς ἐσάκλειστη ὀς δικό του γράμμα. Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ εινε λιγλόγη. Γράφει: «Ἀναχωρῶ διὰ τὴν πατρίδα». Και ὁμως ἀρχίζω ν' ἀνησυχῶ πάλιν. Τὸ γράμμα δὲν φαίνεται τοῦ Ἰωνάθαν. Τί νὰ συμβαίνῃ ἄραγε;...

Στὴ στενοχωρία μου αὐτὴ προσετέθη και νέα. Ἡ φίλη μου Λουκία — εινε τρομερὸν — προσεβλήθη και πάλιν ἐξαφικὰ ἀπὸ τὴν καλαιὰ ἀρρώστεια τῆς ὑπνοβασίας. Σηκώνεται τὴ νύχτα και περπατεῖ μόνῃ της! Ἡ μητέρα της μὲ παρεκάλει νὰ κλειδῶνω τὴν πόρτα τοῦ κοιτῶνος μας τὴν νύχτα. Οἱ ὑπνοβάται, μοῦ εἶπε, περπατοῦν πάνω στὴς στέγες και τοὺς κρημνοὺς κι' ἐξαφνα ξυπνοῦν, και κρημνίζονται και σκοτώνονται. Ἀπὸ τὴν ἰδία ἀρρώστεια, τὴ φοικτὴ αὐτὴ ἀρρώστεια, ἔπαυσε και ὁ πατέρας τῆς Λουκίας.

Ἡ ἀτυχὴς μου φίλη! Πόσο τὴν λυποῦμαι! Και νὰ σκέπεται κανεὶς πὼς πρόκειται νὰ παντρευτῇ τὸ φθινόπωρο... Θί ἐνωθῇ μὲ τὸν ἀγαπημένο της Ἀρθούρο Ὀλμγουδ. Ὁ Ἀρθούρος εινε μονάκριβος υἱὸς τοῦ λόρδου Γόλδσμυγκ και ἀεὶ ἔραστος νέος. Ἐχε ὁμως κι' αὐτὸς καις λύπες του αὐταὶς τας ἡμέρες. Εἶνε βαρεὶα ἀρρωστος ὁ πατέρας του και μὲς κατορθῶνει νὰ ἔρχεται στὸ Οὐίτμυ και νὰ βλέπῃ τὴ Λουκία γιὰ λίγες στιγμὲς...

Ἰουλίου 27.—Καμμιά ἀπολύτως εἰδησεις ἀπὸ τὸν Ἰωνάθαν. Ἀσφαλῶς κατὶ θὰ τοῦ συνβῆνι. Τί ὁμως; Δὲν μπορῶ νὰ βρῶ ἡσυρία ἀπὸ τὴν ἀγωνία και τὴ λύπη μου. Καὶ ἡ Λουκία εινε χειρότερα. Κατήνησε τώρα νὰ ὑπνοβατῇ καθε νύχτα. Ὁ Ἀρθούρος Ὀλμγουδ, ὁ μνηστήρ της, ἀνεχώρησε ξαφνικὰ γιὰ τὸ Ρίγγ. Ὁ πατέρας του εινε ἀσχημα.

Ἀγοστόνου 3.—Ἄλλη μίᾶ βδομάδα ἐπέρασε και ὁ Ἰωνάθαν δὲν ἦλθε, δὲν ἔρχαγε. Θί τρελλαθῶ ἀπὸ τὴν ἀνησυχία μου! Οὔτε ὁ κ. Χῶκινς ελεγε γράμμα του. ὁ Θεὸς πεῖ ἄς μās ὁση ὕλομονη.

(ἀκολουθεῖ)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Ἡ ἱστορία μας με δύο λογάκια

(Ἡ χρονογραφία τοῦ 1836—37 κη ημετογραφικῶς)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Ἐκδίδονται τὰ Πολεμικὰ Ἀπομνημονεῖματα τοῦ Χριστοφῶρου Περραιβοῦ. Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν κ.λίσεις περὶ τοῦ βιβλίου.

— Ἀναφέρουμεν τοὺς τίτλους τινῶν κ.τά τὴν ἐποχὴν τῆς ἡμερολογίου ἐφημερίδων. Εἶναι ὁ «Σατήρ», ἐκδιδόμενὸν ἀπὸ τοῦ 1835. Ἡ «Ἐθνικὴ», ἐπίσης ἀπὸ τοῦ 1835. Ἡ «Ἀγαπηθῆισα Ἑλλάς», γραφομένη ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ἀλεξάνδρου και Παναγιώτου Σούτσου.

ΓΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ (1837)

Ὁ κόμης Ἀρμανσπέργ, τῇ αἰτίσει του, ἀπολύεται τῆς θέσεως τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἐκφραζομένης εἰς αὐτὸν τῆς Βασιλικῆς εὐσεβείας.

— Καταργεῖται διὰ Β. Διατάγματος ἡ θέσις τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

— Ἀνατίθεται ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Ὀικου και ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία (ἡ ὁποία μέχρι τοῦδε ἦτο ἀναθεθειμένη εἰς τὸν γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας κ. Ἰακ. Ρίξου) εἰς τὸν γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας και Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κ. Ἰαπόνην δὲ Ρουδίτη.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

— Συνιστᾶται δωδεκαμελὴς Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἐπιτροπὴ τῆς ἐμπνεύσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας». Σκοπὸς της ἡ συνέχισις τῆς Γεωργίας και τῆς Βιομηχανίας, και ἡ τελειοποίησις και ποικιλία τῶν ἐμπολιῶν προϊόντων.— Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιφορτίζεται νὰ προσδιορῆθῃ βραβεῖα εἰς τοὺς διαπρέποντας κατὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς βιομηχανίας. (Βραβεῖα: α) Χρηματικὰ ἀπὸ 50—500 ἔραχ. β) κοσμηματοσῆμα χρυσῆ και ἀργυρᾶ πρώτης και δευτέρας τάξεως).

— Ὁ Βασιλεὺς Ὄθων λαμβάνει συγγον τὴν Ἀμαλίαν και τὴν 2 Φεβρουαρίου τὸ βασιλικὸν ζεύγος κατατλείει εἰς Πειραιᾶ. Τὴν 17 ὁ Βασιλεὺς Ὄθων δημοσιεύει προκήρυξιν, ἀρχομένην διὰ τοῦ ἔξης: «Ἕλληνες, — Μετὰ ἐνεσέμνον ἀπουσίαν, καθ' ἣν ἡ ἑξαιμονία τῆς κοινῆς ἡμῶν πατρίδος ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῶν εὐχῶν και τῶν διαλογισμῶν μου, ἐπέστρεψα πάλιν ἐν τῷ μέσῳ ὕμῶν. Σᾶς ἔφερα Βασιλισσάν, νέον ἐνεχουον τῆς πρὸς τὸν λαόν μου ἀγάπης μου, νέον ἐγγέγων μέλλοντος λαμπροῦ και εὐδαίμονος, τὸ ὁποῖον, ὑπὸ τὴν προστασίαν και τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, ἔχω σταθερὰν θέλησιν νὰ σᾶς προτομίσω...»

— Συνιστᾶται εἰς Ἀθήνας ὑπὸ

τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείου Σχολεῖον τῆς Βαλτικῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἡμποροῦν νὰ διδάσκονται ἀνεξῆδως ὅσοι ἔχουν κλίσει εἰς τὴν γαλλικὴν και ἰδίας εἰς τὴν χορροφδιαν».

ΜΑΡΤΙΟΣ

— Πρὸς ἐορτασμόν τῶν τελεσθέντων Βασιλικῶν γάμων, χορηγεῖται γενικὴ ἀμνηστία εἰς ὅλους τοὺς στρατιώτας και ὑπαξιωματικούς τῆς ξηρᾶς, ὅσοι ἐγένοντο μέχρι τοῦδε ἐνοχοὶ λιποτάξιας και καλοῦνται οὗτοι νὰ ἐπανεέλθουν εἰς τὰς τάξεις και θέσεις των.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

— Αἱ ἐφημερίδες προαγγέλλου τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Πανδιδακτηρίου (Πανεπιστημίου) ἡτις, γράφουν, «θελεῖ γενεὴ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κλεάνθους. Λέγουσι οτι θὰ παρευσθῇ και ὁ Βασιλεὺς. Ὁ Νεόφυτος Βάμβας θ' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα τοῦ Πρυτάνεως». — Ἡ ἐφημερίς «Ἀθηνᾶ» ἀρχίζει τὴν ἐπίθεσιν τῆς ἐναντίον τῶν Βαυαρῶν, τοὺς ὁποίους κατηγορεῖ οτι κατεσπατάλησαν τὸ δημόσιον χρήμα.

— Ὁ κ. Νικόλαος Μπότας διορίζεται ὑπευθὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, (Ἀκολουθεῖ)

Ἄγαπήσον με φίλη μου, εἶνε [ταχὺς ὁ βίος Εἴμηθα σὺδ μίαν στιγμὴν, και [σάαζη] αἰωνίως!.. Σ. Βασιλειάδης

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΔΕΥΚΟΜΑ

MIMOZA

ΤΑΓΚΟ ΤΟΥ J. MARTINEZ ABADES

Mt de Tango

Musical score for 'Mt de Tango' by J. Martinez Abades, featuring piano and guitar parts.